

EEN HANDVOL SCHERVEN

Hans Laurentius

Een handvol scherven

OFTEWEL WAT JE NIET HOREN WIL

2019

Hans Laurentius
Een handvol scherven

ISBN 9789402186048

© 2019 Hans Laurentius
www.hanslaurentius.nl

Cover ontwerp en lay-out
Onze Ontwerpster, Kasia Wozniak
www.onzeontwerpster.nl

Redactie
Naomi van Ginkel en Kasia Wozniak

Alles uit dit boek mag zomaar zonder specifieke toestemming van de auteur vermenigvuldigd en verspreid worden mits voorzien van bronvermelding (naam auteur en titel boek) maar natuurlijk niet voor commerciële doeleinden - al zal dat laatste ook vast niet meevallen :). Wil je een tekst uit dit boek, of een ander schrijfsel van me, gebruiken in een workshop of zo: no problem.

Inhoud

Vooraf	7
Dit boek stelt niks voor!	11
Verborgen agenda?	13
Verlichting is raar	19
Ach, wat zou ik graag...	25
Voor wie echt op weg is	29
Uit de droom	33
Leven of lijden?	37
Afdeling zoveel van het huis van begoocheling	41
Het begin	47
Wil je Waarheid of antwoorden?	49
Gelul!	55
Er net naast	59
Door de onrust heen	61
En religies en leringen dan?	63
Geluk of volwassen zijn...?	65
Geest	69
Alleen	71
Gouden tip	75
We hebben het maar goed, tot nu toe	77
Get Ready!	83
Een eerste ontmoeting	85
Niks	91
Allerlei toestanden	95
Advaita is simpel	97
Guru, hulp of hindernis? Een kleine beschouwing	99
Advaita – een paar feiten op een rij	103
Een interview met kikkerdril	107
Kruideniersmentaliteit	117

Een vraag	119
Hans?	121
Liefde?	123
Bezoekers	127
Begeerte en lijden	133
Geestig!	137
Bezig met bezig zijn	139
Voor elk wat wils	143
Echt op weg of gevangen rakend in een cult?	147
Vraagjes...	149
Vrijheid zonder kwaliteiten	151
We doen alsof	153
Wat wil je kwijt, en wat wil je hebben?	155
O ja! Depressie (en burn-out)!	157
Over aanwezig zijn	161
Over Hans Laurentius	165

Vooraf

Dit boek is de schuld van Koos en Kasia.

Op 2 januari 2018 kwamen Koos en José weer eens langs, twee van onze favoriete vrienden. Van die vrienden die je niet nodig hebben en je nooit lastig vallen, maar waarmee je altijd zonder introducties meteen aan de praat raakt over dingen die echt gevoeld, gezien en beleefd zijn. Van die mensen die niet liegen, niks verwachten, je niet in een of andere positie willen manoeuvreren via manipulaties of wat dan ook. Gewoon echte, fijne mensen. Mensen die we af en toe zien, al kennen we ze al lang, ik vooral. Ben blij en dankbaar dat ze mijn onbetekenende bestaan af en toe komen verrijken.

Anyway. We zaten zo te praten over van alles en nog wat, toen Koos ineens, op zijn typische directe enthousiaste wijze, zei dat hij het gevoel had dat Rozenprik en Olie twee delen waren van een trilogie. Het derde deel zou hij onderhand ook wel eens willen lezen, voegde hij daar aan toe.

De volgende dag begon Kasia ook al. Ze zei dat het inderdaad wel eens een goed plan zou kunnen zijn weer een boek te schrijven. Zoals gebruikelijk reageerde ik wat afhoudend, maar wist meteen dat er een zaadje was geplant en ontkiemd. Het zou voor de tiende keer gaan gebeuren. Alleen dit keer, nog meer zelfs dan bij Olie, terwijl ik het doorhad. Op mijn oude dag begin ik naast slijtage, vergeetachtigheid, vermoeidheid en relativiseringsneigingen ook soms iets door te hebben wat me vroeger zou zijn ontgaan totdat een boek al bijna klaar was.

En dus voel ik het bezig in ‘me’, merk de interne raderen op gang komen, en ja hoor, ineens wordt het eerste stukje geschreven en zit ik weer met zo’n enorme glimlach op mijn bek te typen dat het een lieve lust is.

Dus, bij deze bied ik mijn schrijverijen aan, wederom in de hoop dat het vele lezers vinden mag en op z’n minst tot wat vertier mag leiden. Wat het verder mag doen of niet, daar ga ik niet over en is ook niet zo van belang. Het stadium dat gedacht kan worden dat iets er echt toe doet ben ik reeds lang ontgroeid, maar ik zal ongetwijfeld van deze of gene vernemen wat ervan gevonden wordt. Meningën zijn weliswaar niet echt heel indrukwekkend, (maar) tof is het wel als iets wat ontstaat een kleine rimpeling genereert, een reactie oproept of zelfs inzichten en veranderingen teweeg blijkt te brengen (of iemand irriteert natuurlijk).

Dus, laat maar horen, schrijf een review, ver- of be-oordeel het, als je je daartoe geroepen voelt. Mocht het echt iets wakker maken, inspireren of voor een verschuiving zorgen is dat hartstikke mooi.

O ja, pas op, zeker als je me niet kent en nog nooit iets van me hebt gezien of gelezen: als je geen gevoel voor humor hebt en geen oog voor ironie dan kan dit boek je her en der tot verkeerde conclusies brengen. Nu is dat natuurlijk sowieso niet onwaarschijnlijk omdat onze egootjes graag verkeerde conclusies trekken.

Nog een woord van waarschuwing is wellicht op zijn plaats, en mijns inziens geestig bovendien:

**ATTENTION:
READING CAN SERIOUSLY
DAMAGE YOUR IGNORANCE**

Alvast dank voor de al dan niet gebrekkige aandacht of al dan niet aanwezige verstandelijke vermogens,

Enjoy,

h

Januari 2019

Dit boek stelt niks voor!

Je wordt van het lezen van dit boek geen beter mens. Je wordt er niet gelukkig door, je energie gaat er niet vrijer van stromen en er zullen geen relationele ervaringen door ontstaan. Je meditaties zullen zich niet verdiepen en het zal de mensheid noch het dierenrijk verheffen. Door dit boek te lezen zullen er geen mystieke ervaringen optreden, noch zullen er intensere orgasmes plaatsvinden of een hele reeks aan kensho's of openbaringen je hele leven transformeren. Ook zal je door dit boek niet je gehele potentieel verwezenlijken, tot vergeving gebracht worden, een compleet begrip van de diepere zin van het bestaan zal niet worden onthuld en evenmin zal je gezondheid een boost krijgen of je familieleven plotsklaps harmonieus worden. De kans op het manifesteren van het onvoorwaardelijke is zo goed als nul en mocht dat wel zo zijn, zal het je zwaar bekomen, vrees ik. Hoop daar dus maar niet teveel op, oké?

Dit boek heb ik louter ter vermaak geschreven omdat je als Ontwaakte in een droomwereld vol slaapwandelaars maar één doel rest: je resterende tijd zo aangenaam mogelijk doorbrengen en hopen dat de spontaan optredende activiteiten, zoals in dit geval het schrijven van een boekje, kan bijdragen tot vermaak, het betalen van je huur, sigaretten, pindakaas, hondenvoer en bier.

Dus doe me een lol! Koop het massaal en als je zes keer glimlacht tijdens het lezen of misschien her en der – wellicht voor het eerst – je hersens echt gebruikt, is het al meer dan geslaagd.

Heb je geen gevoel voor humor, geloof je in geloven, ben je aanhanger van een stroming, zoek je bevestiging, schouderklopjes, troost, waardering, of wellicht persoonlijke groei? Denk je op de goede

weg, of al aardig gevorderd te zijn op het spirituele pad? Koop dan dit boek zeker! Maar lees het niet! En koop vervolgens ook nog een boek dat wel geschreven is om je in de droom te houden. Dan heb ik mijn pleziertjes en jij precies wat je hebben wil: het idee van op weg zijn, terwijl je stilstaat.

Wat je ook doet, veel plezier ermee en onthoud: je leventje is precies zoals je het onbewust hebben wil! Kijk uit dat dit boek je niet besmet met 'het virus', of dat wat misschien al smeult aanwakkert, want ondanks genoemde redenen, bevat het gevaarlijke gezichtspunten voor hen die nog in dromenland rondsluimeren. Het zou trouwens raar zijn als dit schrijfsel in handen van een echte slaapkop zou vallen, maar ja, je weet het maar nooit in dit droomtheater.

Verborgen agenda?

Ik maak mij geen illusies. Dit lichaam heeft het tot nog toe al 54 jaar volgehouden en de tekenen van verval zijn waarneembaar: de energie neemt wat af, het kraakt en piept her en der, en m'n rug wordt er – zelfs met een kundige behandeling en voldoende bewegen – niet beter op. Ik ga het dus niet redden want zoals bekend is leven dodelijk. Het vooruitzicht in een tehuis voor ouderen te belanden is niet persé aantrekkelijk. Vooral niet omdat ik weinig gemeen heb met de meeste stervelingen of uitkijk naar doorgekookt massavoedsel, bingo, rollatorraces, populaire of nostalgische muziek en omdat tevens de meeste tv-programma's niet echt tot m'n verbeelding spreken.

Ik heb kortom een groot probleem: in tegenstelling tot bijna iedereen die ik ken, ben ik volledig wakker. Ik besef terdege dat zoiets zeggen 'not-done' is. Ik schijn bij een bepaald segment der spirituele gemeenschap toch al een beetje een reputatie te hebben van arrogante zak, maar ik zeg het toch maar. Niet om indruk te willen maken, want dat interesseert me niet, maar gewoon omdat het nu eenmaal zo is. Niks aan te doen. Ik kan helaas niet meer terug.

Dus rest me niets anders dan, zoals bij alle *werkelijk* ontwaakten het geval is, mijn tijd zo aangenaam mogelijk door zien te komen, en te 'doen' wat gedaan wil worden. Zoals water altijd de weg van de minste weerstand pleegt te nemen, omdat dat nu eenmaal het meest intelligent en effectief is. Omdat dat de minste energie kost in een droom universum waar alles waardevrij is, tenzij je er op basis van conditioneringen en andere onvrijheden waarde aan toe kent en in allerlei geneigd bent te geloven. In mijn geval gaat dat dus niet

op, want geloven is ‘out of the question’ en waarde toekennen kan alleen voor vierehalve seconde als ik bij wijze van spreken even niet oplet. Op die manier kun je niet echt een toekomst opbouwen of één of ander doel nastreven of gaan zitten hopen op een... ja, wat eigenlijk. Tja, laat maar.

De enige reden dat ik niet hoop dat ik long- of keelkanker krijg, is dat kanker het roken danig zou hinderen. Dat zou jammer zijn. Zelfs als je klaar bent, zijn er wel degelijk wat voorkeuren wil ik maar zeggen. Niet dat het heel belangrijk is allemaal, want niks is heel belangrijk, wat politici, humanisten, spiritueeltjes, geëngageerden of economen je ook wijs willen maken. Zij vinden vooral zichzelf heel belangrijk en bij ontwaken blijkt dat nu net niet het geval te zijn. Verder menen ze goede ideeën te hebben, terwijl feitelijk zoals Jung al zei, ideeën mensen (te pakken) hebben, en dus niet andersom.

Anyway. In essentie doet *iedereen* alles voor zichzelf, wat ze jou – of zichzelf – ook wijs wensen te maken. Laat deze even binnenkomen, tenzij je aardappels aanbranden of de hond heeft vlamgevat. *Iedereen doet alles louter en alleen voor zichzelf!*

Anderen helpen? Voor jezelf, zodat ze je aardig vinden en eventueel ook een keer jou helpen. Je inzetten voor een goed doel? Het doel is een goed gevoel! Verlichting nastreven? Zodat JIJ niet meer lijdt (of bliss mag ervaren, de eenheid ontdekt, universele liefde uitstraalt, met iedereen naar bed kunt, de slimste bent, nooit meer bang bent in 't donker en dergelijke, omdat je ergens een lijstje hebt met hoe geweldig je zult zijn als je wakker bent). Je inzetten voor minderheden of het milieu? Om te laten zien hoe welwillend je bent, hoe aimabel en weinig zelfzuchtig ook, of gewoon beter dan de anderen... etcetera. (Wat overigens niet wil zeggen dat het slecht is, voor je dat gaat denken. Zet je in voor wat je niet laten kunt, maar denk liever niet dat het zo nobel is als je graag meent dat het is. Je niet inzetten is echter wellicht nog minder nobel. Onverschilligen zijn er al genoeg.) Goed, verder kletsmajoor!

Als je iets wenst te onderzoeken, wees eens heel argwanend naar al je 'goede intenties' en ontdek, als advocaat van de duivel wat erachter zit, wat je verborgen agenda is. Meen je waarheid te willen? Kijk dan eens achterlijk eerlijk, keihard, onverdroten naar je werkelijke motieven. Zo kom je er snel genoeg achter of je echt door die zogenaamde 'spirituele verlichting' op de horens genomen zou willen worden. Want voor de goede orde: echt wakker worden is meestal een soort ernstig ongeluk, uitzonderingen daargelaten. Maar goed, zoiets schreef ik al in *Rozengeur & Prikkeldraad*. Sla die er nog maar eens op na, zou ik zeggen. Leuk boekje al zeg ik het Zelf.

Jammer dat ik het 'zelf' geschreven heb, anders zou ik er nog één kopen en hem weer lezen, gewoon voor de fuck of it.

Anyway, mijn verborgen agenda is volledig openbaar: het praten en schrijven over ontwaken en waan-ideetjes gaat mij makkelijk af. Ik vind het meestal geestig en het bezorgt me voldoende centen om de huur te kunnen betalen en af en toe wat weg te geven of anderszins te verspillen. Kortom: het is zowel bron van vermaak als bron van inkomsten en geeft me de gelegenheid eens lekker los te gaan en te roepen wat ik begrepen meen te hebben of waarneem. Dat er regelmatig iemand door verandert, ballen krijgt, iets inziet, achter zich laat of zelfs wakker wordt, is mooi meegenomen natuurlijk. En daar kan ik echt wel even blij om zijn.

Maar de eerlijkheid gebiedt me te zeggen dat ik het vooral leuk vind te stoeien met Bewustzijn dat net doet of ie iemand is die bang is, onwetend, overtuigd van het eigen gelijk, spiritueel ontwikkeld of ronduit te dom om voor de duivel te dansen, al is ie 64 en heeft ie alle boeken gelezen en tientallen goeroes en therapieën geprobeerd. Het is dus een vermakelijk spel vooral. Hoewel het ook vaak tamelijk onthutsend kan zijn om te merken hoe weinig mensen door hebben. Dan is het misschien wel fijn op dat niveau als er 'iemand' is die vanuit helderheid een en ander kan blootleggen, doorprikken of uiteenzetten.

Mijn 'werk' is kortom makkelijk voor me, en bovendien vaak geestig en praktisch. Meer is het niet. Ik heb dus geen missie, ben niet de wereld aan het verbeteren, de mensheid aan het redden, het totale bewustzijn van de planeet aan het verheffen of de trilling in het universum aan het verhogen of verlagen of verdiepen of wat dan ook. Sorry daarvoor, maar ik kan niet anders dan de dingen in klare taal verwoorden.

Het ontbreekt mij nu eenmaal aan de intelligentie en intentie en naïviteit om bijzondere, verheven en complexe leringen uit te dragen. Gelukkig zijn er zat stromingen en al dan niet in gewaden gehulde en van spirituele namen voorziene babbelaars die dat wel gaaf vinden of er in lijken te geloven. Maar ik ben al lang niet spiritueel en onnozel meer en als jij dat nog wel bent, zul je mijn boeken en andere uitingen niet zo leuk vinden, vrees ik. Wat op zich niet erg is, behalve dan voor mijn inkomsten :). En het is dan wel erg gek dat je dit leest. Tja, kan gebeuren, zelfs een blinde kip vindt nog wel eens een graantje, zoals mijn van origine Poolse vriendin een gezegde voor me heeft vertaald (ik versta er anders in het Pools geen zak van en dat wil ik graag zo houden!).

O ja, voor gewone stervelingen of slaapwandelaars is de weg van de minste weerstand bijzonder onverstandig. Als Van Gerwen, naast enige aanleg, niet zo'n overweldigende geldingsdrang zou hebben, zou hij niet half zo goed zijn in de edele kunst van het pijlen keilen. Zonder ego is het knap lastig om te willen winnen, bereiken, veroveren, bewijzen enzovoorts. Daarom zal ik geen groot darter worden, vrees ik. Nee, da's niet helemaal accuraat, het ontbreekt me niet enkel aan de benodigde geldingsdrang of bewijszucht, maar ook aan talent :). Zoals met alles is dat 'Hans'-character tamelijk middelmatig zoals al bleek bij de IQ test op z'n tiende: een typisch net boven de 100 gevalletje. Niet slim, niet stom, gewoon een middelmatig kereltje. Dat was ook zo met voetbal, schaatsen en andere sport aangelegenheden. Hoewel ik wel ooit met speerwerpen het verste kwam van iedereen en het zelfs – tot groot genoegen want

ik mikte en hoopte erop - presteerde de aluminium irrigatie buis te doorboren die op het grasveld lag, volgens de gymleraar buiten de gevarenzone. Niet dus. Keivet, en het leverde me drie dagen waardering op, wat als puber natuurlijk retentief belangrijk gevonden wordt.

Overigens is het ego natuurlijk ook maar al te vaak een hindernis. Doemdenken, zelf-afwijzing, negatieve spiralen, een akelig verleden, gevoelens van ontoereikendheid en wat al niet kunnen talentjes even goed nekken als doen uitgroeien tot het hoognodige en o zo gewaardeerde succes. Want laten we wel zijn: in dromenland is succes het enige dat telt. Het maakt niet uit hoe of waarmee, je moet succesvol zijn of worden. Anders tel je niet mee. Je moet wat voorstellen in de wereld. Man! Daar word ik soms zo moe van. De uitvergroting van het 'mama kijk mij eens'. Volwassen mensen die maar hongeren naar aandacht, succes, macht en waardering. Schoolplein niveau. Vanuit wakker perspectief tenenkrommend.

Dodelijk vermoeiend als je niet meer kunt geloven in de Walt Disney verhalen waar bijna de hele wereldbevolking nog wel in blijkt te geloven, en het lijkt eerder erger dan minder te worden. Als je niet meer droomt zie je de dingen behoorlijk scherp. Bijvoorbeeld dat schoolplein gedoe overal. Dus of wakker worden nou perse zo fijn is, is nog maar de vraag. Gelukkig ga je er niet over, want verlichting is niet echt iets dat je kunt willen. Misschien leg ik dat elders nog wel eens uit. Maar, je zou natuurlijk ook zelf je hersens een keer kunnen benutten. Wie weet bevalt dat wel.